

1849-08-25

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Foto 1 viser side 4 og 1
Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:
Nysø

Modtagersted:
Liselund

Omtalte personer:
Gitte Høyen

Arkivplacering:
Mappe 3 nr. 11

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard foreslår ny rejseplan, således de kommer til Falster imens Monrads er hjemme. Hun skriver også om Gitte Høyen.

TRANSSKRIFTION

Kjøbenhavn den 25de August 1849

Otte Dage imellem hvert Brev, det er en skrækkelig lang Tid, det kan jeg saa vel faa mærke i disse Dage. Da jeg nu ikke kan hjælpe mig selv, saa vil jeg dog idetmindste hjælpe Dig, Du min Kjære! og sende et lille Brev afsted idag hellere end at vente paa et stort til Lørdag.

Veiret er yndigt idag, gid det dog nu vilde holde lidt ud, hvor jeg saa skulde være glad, men det har nærret os saa lidt iaar, saa jeg tør ikke faste lid dertil. I forgaars havde jeg et Besøg, som glædede sig usigeligt; det var Betty Jørgensens Moder; hun har været herinde for at købe Udestyr. Hun sad lidt hos mig, og vi taledes saa rart sammen, det er en prægtig Kone. Hun bad mig fra sig selv og Alle derovre, om endeligt at indrette det saaledes, at jeg kom med til Brylluppet, som formodentlig bliver først i Okto|ber|.

●2●

Hun bad saa venligt og saa indstændigt, saa Lysten snart er løbet af med mig. Jeg har lagt en Plan, som jeg vil forstille Dig, og saa bede Dig afsige Dommen. Du skulde først komme her hjem sidst i September, eller saa snart Du kan, saa skulde vi gjøre den lille Tour til Veiby, og først i Oktober skulde vi saa reise sammen over til Falster. Derved naaede vi ogsaa at træffe Monrad hjemme. Det nærmere om hvorledes vi skulde reise, og hvor jeg skulde være først, kan naturligvis ikke bestemmes endnu. Kan Du det, saa gjør Du mig en Glæde derved, men kan Du ikke, længes Du efter at komme i [?hus] og begynde et Billede, saa er jeg ogsaa lige glad for det, og ladet det blive ved vor første Bestemmelse nemmelig at være færdig med hele Touren til den 27.de September. Det følges af sig slev at jeg har faaet Faders Approbation.

●3●

Veed Du hvad jeg har lidt spekulerer paa, men som jeg ikke kan blive klog paa [Overstreget;]? Det er hvorledes Tante Gitte kan vide saa godt Besked, med alle mulige menneskers Familieforhold. Hvad Mennesker man saa begynder at tale om saa siger |hun| "[?sirka]! det er dem som, o.s.v." og saa faaer man en lang Historie, ikke alle om dem selv, deres Forældre, Børn, Søskende, Bedste- og Olde-forældre, men ogsaa om Dem, der har været i mindste Berøring med dem, og som igjen dennes

øvrigte Slægtninge og Venner. Det gaaer sommetider i det Uendelige, og man kommer saa langt fra det man gik ud fra, at man til sidst ved hverken ud eller ind. Hvor er det dog muligt at have saadan en Hukommelse, men endnu meget mere, hvor kan en saa klog Kone finde Fornøielse deri, og at det [?nærrer] hende det er klart, for hun bliver aldrig mere udtalende og oprørt end naar hun kommer paa den Boldgade. Vidtløftig synes jeg hun bliver meer og meer, for ogsaa naar man taler om andre Ting, hvad enten det er Smør eller Ost eller Prosia, saa bliver man kjørt saa underligt om, som man gjerne kan komme fra [?]

●4●

til [?] inden man igjen naar tilbage til [?kunsten]. Hun er saa kjærlig imod mig, saa det ordentlig gjør mig ondt, at jeg ikke alletider kan holde mine Tanker samlede derved, eller blive ved at interessere mig derfor, for især hvordan andre Mennesker spiser og drikker og skjendes, det er mig saa ligegyldigt. Men igrunnen holder jeg jo ogsaa [Overstreget[?]] meget af hende, jeg skylder hende saa meget, og jeg veed ogsaa, at jeg kan lære saa meget af hende, der er ogsaa faa Mennesker jeg holder saa meget af men netop derfor kan jeg saa daarligt finde mig deri.

Skovgaard! Jeg har foræret den lille Tegning fra Jerndøren paa Nysø til Jonna. Jeg vilde saa gjerne gjøre hende en Glæde, hun saae saa saa sørgmodig ud; jeg tror ogsaa at jeg [?] [?] hensigt, hun blev meget glad for den, saa Du er vel ikke vred paa mig derfor? Aftenerne begynder nu at blive lange; hvergang jeg tænder Lys, tænker jeg "Gid jeg nu havde ham" (ja det tænker jeg da meget oftere) og saa glæder jeg mig saa usigeligt til Vinter, hvor vi skal have det dejligt!

Farvel min egen Ven!

Din Georgia

